

РЕШЕНИЕ

№ 459

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 29.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5533** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. С. Ч., Е. К. Х. и Ц. Г. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-19/27.01.2012 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, обн., ДВ, бр.16/24.02.2012 г., с която са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри /КК и КР/ за територията на яз.Искър, район „П.“, В ЧАСТТА относно вписаните в КР данни за собствеността върху ПИ, с идентификатор 22472.7433.228.

С жалбата се изразява несъгласие, че жалбоподателите били вписани в КР на НИ, като собственици върху процесния ПИ заедно с държавата. Излагат се твърдения и доводи, че собствеността върху имота им била възстановена в качеството на наследници на Ц. С. Г. с Решение №14043/30.11.2002 г., издадено на основание чл.18 ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ от ОСЗГ-П.. В оспорения КР, като собственик на имота, заедно с наследодателя им, била посочена и държавата, въз основа на Акт №2/20.05.2011 г. за публична държавна собственост на МРРБ, утвърден от областния управител на [населено място]. Твърдят още, че АДС №2/20.05.2011 г. не пораждал собственост на държавата, тъй като бил съставен 8 години след постановяване на легитимиращото ги реституционно решение и, че имало висящо съдебно производство пред Софийски районен съд за собствеността между тях и държавата.

Ответникът-изпълнителният директор на АГКК не депозира писмен отговор по

жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.12 от АПК.

В о.с.з. пред АС София град, жалбоподателят С. С. Ч. се представлява от Т. И. Ч.-негова съпруга и пълномощник, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява, че желаят да запазят собствеността върху имота и същият да не бъде отчуждаван.

Останалите жалбоподатели-Е. К. Х. и Ц. Г., не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата

Ответникът-изпълнителният директор на АГКК се представлява от юрисконсулт С., която оспорва жалба и аргументира отхвърлянето ѝ със съображения, че при създаването на КК и КР са били налични два документа за собственост върху процесния ПИ, които са били отразени коректно. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна /ЗС/-държавата, чрез областния управител на област С., не депозира писмен отговор по чл.163, ал.2 от АПК, не се представлява в о.с.з. и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редово призована, не взема участие в производството по делото и не дава становище за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, а е видно и от съдържащите се в административната преписка и приети по делото писмени доказателства, че:

1. С Решение №14043/30.11.2002 г. от ОСЗГ-П., вписано в книгите по вписване от 2004 г., т.ІІ, №86, вх.рег №17941, д.№13785/04 г. в СлВп при СРС е възстановено правото на собственост на наследниците на Ц. С. Г. и жалбоподатели в настоящото съдебно производство в съществуващи /възстановими/ стари граници на следния имот: 6 дка, имот №000571 по картата на землището на яз.Искър, ЕККАТЕ 99185;

2. Описаният в т.1 имот е бил актуван като публична държавна собственост с АДС №2/20.05.2011 г., утвърден от областния управител на област С. 3. Съставеният АДС били оспорен от жалбоподателите в настоящото производство, като оспорването било оставено без разглеждане, поради което същите завели гражданско дело за правото на собственост върху имота срещу държавата, което не е приключило с окончателен съдебен акт.

3. Спорният имот е нанесен в одобрената с оспорената заповед КК като ПИ с идентификатор 22472.7433.228, с площ от 6000 кв.м., а в КР, като негови собственици, са вписани Ц. С. Г., въз основа на Решение №14043/30.11.2002 г. от ОСЗГ-П. и държавата въз основа на АДС №2/20.05.2011 г.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на обжалване, от лица легитимирани да го оспорят в съответствие с чл.49, ал.4 от ЗКИР. Спазен е и преклузивният тридесетдневен срок за подаването на жалбата по чл.49, ал.2 от ЗКИР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган и при спазване на процедурата, установена в Глава пета за създаването на кадастрални карти и кадастрални регистри от ЗКИР. Правилно е приложен и материалният закон, по следните съображения:

Преценката на съда по приложението на закона е ограничена от спазването изискванията на чл.41 ЗКИР при записването на имота в КР на определено лице.

Административният орган не е допуснал нарушение на закона, при записването в КР на собствениците на ПИ, с идентификатор 22472.7433.228, тъй като и двете групи лица притежават документи за собственост, въз основа на които е извършено записването. Нито административният орган, нито съдът в пределите на настоящото съдебно административно производство по оспорване на акта, издаден на основание чл.49, ал.1 ЗКИР могат да се произнесат по конкуренцията на актовете, които легитимират спорещите страни като собственици на един и същ имот. Налице е спор за собственост, който може да бъде разрешен единствено по гражданско-правен ред от общия съд, който страните не спорят, че е предявен за разрешаване, като производството към момента не е приключило с влязло в сила съдебно решение.

Спорът за мате-риално право не е относим към законосъобразността на заповедта за одобряване на кадастралната карта и регистри, тъй като същата касае приемане на кадастрална карта, а не изменение на същата. Процедурата почл.53 от ЗКИР apis://base=narh&doccode=4736&topar=art53&type=201/ е открита за последващи изменения след влизането в сила на Заповед №РД-18-19/27.01.2012 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър и окончателното решаване на висящия съдебен спор за собственост между жалбоподателите в настоящото производство и държавата. За целите на настоящето производство е необходимо и достатъчно да се установи, че записването в кадастралния регистър е станало при спазване на изискванията на ЗКИР и подзаконовите актове по приложението му.

Само за сведение на жалбоподателите, съдът сочи, че нито съставянето АДС, нито записването в КР на НИ създава, съответно- прекратява вещното право на собственост върху процесния имот.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.143 от АПК, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за защита осъществена от юрисконсулт.

Мотивиран от горе изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.последно и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.143 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. С. Ч., Е. К. Х. и Ц. Г. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-19/27.01.2012 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на яз.Искър, район „П.”-Столична община, В ЧАСТТА относно вписаните в КР данни за собствеността върху ПИ, с идентификатор 22472.7433.228.

ОСЪЖДА С. С. Ч., с адрес в [населено място]-1113, [улица], [жилищен адрес] вх.”Б”, Е. К. Х. и Ц. Г., последните две с адрес в [населено място]-1517, [улица], да заплатят

на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, адвокатско възнаграждение за защита осъществена от юрисконсулт
Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред
Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: